

Så ble det god jul for nesten alle...

Nesten alle kan faktisk ta juleferie med hodet høyt løftet etter nok et finfint fotballår. Unntakene er selvsagt Bryne som muligens presterer å gå rett fra eliten til andre divisjon, alle som ikke fikk ønsket oppfylt om å se noen andre enn Rosenborg vinne serien, de som er glad i landslaget og selvsagt alle oss som ønsker Vålerenga dit pepperen gror.

For nesten alle andre har det derimot vært nok en flott sesong. Litt gnisninger her og der, noen klubber som rykker ned fra eliten og noen som rykker ned fra første. Den sorgen oppveies som vanlig av gleden hos de som rykket opp. Dessuten har vi fått noen flotte supporter-CDer i året som har gått. Både Kjernens "Ta Barten" og klansutgivelsen "Oslos stolthet" legger lista høyt for kommende fotballsanger. For de som er glad i tifo har det vært mange flotte ting å kose seg i sengen med i år, og norsk supporterkultur har tatt noen store sprang fremover. Takk til alle dere som har bidratt til å gjøre året bra.

I NSA-styret vil vi gå så langt som til å si at vi er fornøyd med oss selv. Vi har starta fanzine og kommet ut tre ganger i år (Det er det ikke mange andre som har klart!), vi har omsider fikset websidene våre sånn at de holder akseptabel kvalitet, og ikke minst har vi klart å bruke opp nesten alle pengene vi har dratt inn på ting vi er overbevist om er med på å gjøre din supporterklubb bedre.

Neste år blir enda grommere, tror vi. Hareide er ny landslagstrener, vi får kanskje spenning i eliteserien, og i hvert fall noen nye borteturer, og supporterseminaret blir enda bedre enn i år. Vi synes også å se en tendens til at fanziner igjen er på vei til å bli kult (Det har det jo alltid vært, men det har vært en dødperiode med tanke på utgivelser noen år), og vi gleder oss over både nykommerne og gamle travere som fortsatt holder koken.

Takk for i år alle sammen, så møtes vi på pub og tribune neste år!

paf

Om NSA:

Postadresse: Glenneveien 29d, 1476 RASTA.

Besøksadresse: Ingen (NSA er basert på frivillig, ulønnet arbeid – ring oss i stedet – Se side 5 for telefonnumre).

E-post: nsa-styret@fotballsupporter.no

Styret: Navn, nummer og epost på side 5

Web-adresse: www.fotballsupporter.no.

Kontonummer: 0536 43 40089.

Organisasjonsnummer: 983 867 081.

Redaksjon: Per Arne Flatberg og Vegar Hjermundrud

Det enkle er ofte det beste

Jeg kjenner en fotograf. Han er ikke Norges beste, men han er god nok til å kunne leve av hob-
byen sin. I perioder lever han
sogar ganske godt. Han pleier å
si; – ”når jeg har tatt 100 bilder
er jeg meget fornøyd hvis to er
skikkelig bra”. Jeg vet ikke om
min venn er representativ for alle
fotografer. Noen er kanskje happy
hvis ti av 100 av bra, andre jubler
kanskje for ett av 100.

En fotballkamp spilles som kjent
over 2 ganger 45 minutter, med
15 minutters pause. Det er pausen
dette innlegget skal handle om.

På begynnelsen av 1980-tallet var
Vålerenga ikke bare best i byen,
men også best i Norge. Bislet var
”Lekegrinda” og Erik Foss var faktisk
god av og til. Enga vant serien, to
år på rad til og med. Sitter du på
Bohemen når du leser dette kjenner
du kanskje en aldri så liten klump i
maven og muligens en tåre i øy-
ekroken. Det er nemlig jævlig lenge
siden. Men allerede den gangen
hadde idémakerne et problem;
– Hva skal vi finne få i pausen som
kan trekke flere folk til kampene? I
Vålerenga var det den gangen klov-
nen Tom A. Schanke som regjerte. I
Sirkusdirektøruniform og flosshatt
spankulerte han rundt i midtsirke-
len i pausen og var maestro for all
verdens døve påfunn.

Vi har også sett det de senere
årene. I Aspmyra har man latt lokale
”skjønnheter” bruke den hellige
gressmatta som catwalk for jenter
kun ikledd g-streng, See-thru-

push-up og stay-ups. Etter innslaget jeg fikk med meg i Sportsrevyen
å dømme, så hadde disse jentene
heldivis kropper som harmoniserte
med de folk flest legger seg intil
om natten. Idémakeren i Glimt skal
ha honnør for at han (det må ha
vært en HAN) ikke gjorde tabben
komplett ved å mønstre en gjeng
anorektikere. Seansen var pinlig nok
som den var.

Fallskjermhopping har også vært en
gjenganger. Det blir vel en stund
til det blir oppfattet som en god
idé igjen etter fadesen på Åråsen i
2001.

Stabæk kan i sitt miljø mønstre

noen av de mest dekorerte idéma-kerne i landet. Så langt har ikke det gitt seg utslag i genial pauseunderholdning på Nadderud. Men tro ikke at forslagene ikke har vært mange og hårete. Et år ble det foreslått at man skulle kjøre et gjennomført Wild West konsept på Stabæks hjemmekamper under vignetten "Vi er litt villere her i Vest". Alle på Hovis skulle ha blå cowboyhatter og Stabæk Support ble forespurt om man ikke kunne skifte navn til "The Wild Bunch" for å passe inn i konseptet. Man hadde tanker om mer enn pauseunderholdning. VIP-teltet skulle rigges som en Saloon og man skulle grille hele belgsike bla på indre bane. Spillerne skulle få kallenavn etter gamle westernhelter. Opplegget så heldigvis aldri dagens lys.

I mangel på gode idéer er konkurranser ofte en superduper nødløsning. Jeg tok meg selv i å delta i en slik konkurranse på Aspmyra i år. Dealen gikk ut på at de to lags supportere skulle konkurrere om raskest mulig å sette seg inn i en Toyota MR5 og spenne på seg bilbelte. Det var da jeg husket det gamle slagordet "ingen er glad i deg, - heng deg i bilbelte". Da vi spilte mot Vålerenga på Ullevaal var jeg derfor smart nok til ikke å bli med på stolleken. Stolleken! Vi skriver år 2003 og man kjører stolleken som pauseunderholdning. Da foretrekker jeg til og med at Terje Tysland synger playback mens han taues rundt Lerkendal på en sånn traktor som man bruker på havesentre mens han gir finger'n til bortesupporterne. Det er i alle fall underholdning med sjel.

Jeg skal ikke trette deg, kjære leser, med flere eksempler. Men tro meg, de finnes - i hopetall; dårlige musikkorps, drillpiker, bilkortesjer, Tippetuppen, spark med liten ball, spark med stor ball, strikkhopp, trillebårløp som laget til Byggern alltid vinner, intervju med Bondevik. Idéene vil liksom ingen ende ta i fotballnorge.

Tilbake til min venn fotografen - "når jeg har tatt 100 bilder er jeg meget fornøyd hvis to er skikkelig bra". Jeg personlig venter enda på at vi skal passere 98 "gode" idéer hva gjelder pauseunderholdning. I mellomtiden vil jeg anbefale alle klubber som i vinter skal ha workshops, brainstorm eller idéverksted for å komme opp med nye finurlige forslag til pauseunderholdning å lytte til supporterne. Vi har nemlig allerede knekket koden! Vi har et konsept som er helt genialt;

Spill fotball i 2 X 45 minutter og ta en pølse og Cola i pausen. Det høres kanskje ikke særlig glamorøst ut, men tro meg det virker. Det enkleste er som kjent ofte det beste.

Rich

Heftig debatt hos VikingHordene om alkoholbruk:

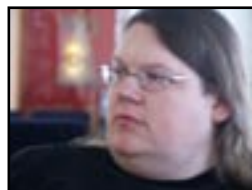
"Eg oppleve at mangen seie at Hordene e bare alkohol, det synst ikkje eg e rett!! sist sesong opplevde eg bare at det va 4-5 stykk så va fodle onna kampane! har eg rett eller feil? Fyr laust!!!"

NSA-styret

NSA driftes av et valgt styre som gjør jobben på sin fritid. Det går li-
kevel fint an å få oss i tale. Vi kan både snakke, lese og skrive!

Per Arne Flatberg, Brann.
Telefon: 911 688 22
Epost: paf@fotballsupporter.no

John Inge Korsgat, Rosenborg
Telefon: 911 60 903
Epost: kjernen.sor@chello.no

Svein Eric Lundbye, Viking
Telefon: 920 88 916
Epost: pumpen@c2i.net

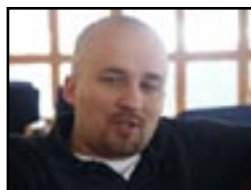
Richard Jansen, Stabæk
Telefon: 950 61 317
Epost: richard.jansen@nordea.no

Vegar Hjermundrud, LSK
Telefon: 906 80 794
Epost: veghje@online.no

Carl Enoksen, Moss
Telefon: 917 16 795
Epost: ca-enok@online.no

Kristian Tolonen, Vålerenga
Telefon 922 26 070
Epost: hiphop@vpn.no

Veien videre med landslaget

Når Åge Hareide og NFF endelig fikk lov å arrangere pressekonferanse sammen, oppdaget vi et kjent ansikt ved siden av Hareide. Kun et halvt år etter at han avsluttet sin aktive karriere på grunn av en skade som nær kostet ham beinet, er nå Stig Inge Bjørnebye tilbake for fullt i norsk fotball. Våren 2000 spilte Bjørnebye 13 kamper i Brøndby med Hareide som trener. Den våren må de to ha funnet hverandre i en felles fotballfilosofi. Det er flere som har spurt seg hva en tidlige-re spiller uten trenererfaring kan tilføre landslaget. Egil Olsen stilte åpent spørsmålstegn ved ansettelsen. Vel, i dette intervjuet tror vi at deler av svaret avsløres.

– Vi går inn i 2004 med ny optimisme og blanke ark når det gjelder norsk landslagsfotball. Hva kan vi forvente?

”Vi ønsker å spille for det norske folk og håper på å gi noe tilbake til publikum. Vi ønsker å angripe og jage mål, og dersom vi har en tiltredelseserklæring må det være at landslaget skal være attraktivt å følge.”

– Utviklingen i internasjonal fotball står ikke stille. Ser dere for dere at landslaget trenger andre spillertyper i framtiden?

”Moderne fotball stiller krav til tempo, både i beina og hodet. De spillerne som har internasjonalt snitt, og som kan hevde seg på landslaget, må kunne behandle

ballen hurtig og gjøre riktige valg raskt. Det er slett ingen ulempe å være hurtig på de første meterne, men det er vel så viktig å være kjapp i tankegangen. Ingen kan beskyldte Erik Hoftun for å være hurtig til beins, men han gjør hurtige handlingsvalg og kompenserer ved det. Det er ikke uten grunn at Deportivo la Coruña lenge ønsket seg ham.”

– Nå er Erik Hoftun et eksempel på en spiller som har sagt nei til landslaget. Han er ikke alene. Bør det være en forpliktelse å spille på landets lag?

”Det kan være mange årsaker til at landslaget får nei. Først og fremst må motivasjonen være til stede. Det kan være personlige årsaker til forfall, årsaker mannen i gata for så vidt ikke har så mye med. Når det er sagt må vi selvsagt gjøre det attraktivt å spille på landlaget. Det betyr å legge forholdene til rette, for eksempel å organisere det slik at spilleren ikke opplever å bli presset av både klubb og landslag. Kravene fra klubbene ble stadig sterkere utover nittitallet etter hvert som det ble mer og mer penger i fotballen. En av våre oppgaver er å bidra til at spillerne ikke

opplever krysspress. Et annet viktig forhold er å dyrke "vi-følelsen" igjen på landslaget. Den var til stede på nittitallet og var en viktig del av suksessen da. Det blir vår oppgave å få den følelsen fram igjen. Det å ta på seg landslagsdrakta skal være forbundet med stolthet!"

– Det norske landslaget har vært under til dels stort press fra media og det har vært stilt store spørsmålstegn med spillestil og resultater. Du debuterte på landslaget så langt tilbake som i 1989, har media forandret seg mye på den tida?

"Ja. Pressen har et helt annet utgangspunkt nå. Forventningene er mye større enn på tidlig nittital. For media ligger lista så høyt som andreplassen på FIFAs rankingsliste! Når det er så stort sprik mellom forventninger og prestasjoner blir pressen kritisk."

– Har du noen forklaring på hvorfor det ser ut som om landslaget nå er akterutseilt i forhold til andre land?

"Det er en kompleks diskusjon. Det er mulig at norsk landslagsfotballs gullalder er undervurdert. Norge er et lite land med et klima som ikke bestandig er forenelig med fotball utendørs. Det at vi hevdet oss så godt på nittitallet var eksepsjonelt ut fra forutsetningene. For å beholde plassen blant verdens beste nasjoner hadde norsk fotball et mål om å være minst like bra som andre nasjoner der vi konkurrer på like premisser. Det betyr blant annet på området med fysikk. Det kan hende vi ikke har tatt konsekvensene av

dette på alvor. Her føler jeg at jeg har noe å bidra med."

– Ja, du har flere ganger vært nødt til å jobbe deg tilbake fra skader og perioder uten førstelagsspill. Har de erfaringene lært deg noe som er verdt å bringe videre?

"Jeg har gjennom hele karrieren arbeidet hardt og følt at jeg har tatt steg for steg i riktig retning. Det er viktig å legge lista passe høyt til enhver tid. Her snakker vi om begreper som innstilling og innsats. Uten dette som fundament kan det ikke gå bra. Noe jeg har erfart på egen hånd er at det er mulig å prestere mer, **mye** mer, enn det som oppleves som egne begrensinger. Mennesker har skjulte egen-skaper som kommer fram dersom vi presses tilstrekkelig. I den siste perioden jeg gikk skadet økte jeg treningsmengdene med 100 % for å komme tilbake og lærte mye om meg selv gjennom det. Det skal

være mulig for fotballspillere å øke treningsmengdene ganske radikalt. Presser vi oss selv tilstrekkelig lærer vi mye om oss selv og det kan bidra til å yte mer på banen.”

– Hvordan oppnås dette? Er det gammeldagse forholdet det rette med en spiller som gjør det treneren sier eller håndballvarianten hvor spillerne leder seg selv det mest gunstige?

”Litt av begge deler. Jeg har bestandig gått inn i treningssituasjon med det for øye å lære noe nytt, men samtidig bidra til gruppa. Jeg har hatt gode trenere og dårlige trenere og summen av mine erfaringer har i alle fall gjort meg bevisst på hva jeg ønsker å bidra med. Uansett, når spillerne kommer på samling kan vi neppe bidra til å øke utholdenheten eller lære dem å dempe en ball. Da er fokus et ganske annet og vi må arbeide med det som skal skje på banen. Det må være funksjonelt og spillerne må få en trygghet på hva de skal gjøre i kampsituasjonen.”

– Hva kan Ullevaal-publikummet bidra med for å hjelpe laget?

”Engasjement er alltid positivt. Det at man føler at man har publikum i ryggen betyr faktisk noe. Noe som kjennetegner engelske fotballspillere er innstillingen og innsatsen. Det er en del av den britiske fotballkulturen og den finner vi igjen også på tribunen. Det er som regel mye mer lyd på et stadion med 20.000 på tribunen i England enn i Norge og der har vi kanskje

noe å lære? Noen ganger kunne vi som spillere kanskje også ønske at publikum var mer tålmodig i motgang. Når to feilpasninger etter hverandre fører til mishagsytringer fra publikum, kan vi som spillere lett gå i fella og stille spørsmålsteget med fotballforståelsen hos publikum. Men, det må selvsagt være lov til å vise frustrasjon.”

– Hva har vi lov til å forvente av landslaget framover?

”Når det gjelder resultater, er det enkelt og brutalt. Dersom vi når EM- eller VM-sluttspill er det suksess. Alt annet er nederlag.”

Til tross for at han har C-trenerutdannelsen er det enkel matematikk å forstå at det ikke var på grunn av hans resultater som trener Stig Inge Bjørnebye fikk jobben som assistenttrener for det norske landslaget. Bjørnebye blir en kontinuitetsbærer fra landslagets gullalder. Når Åge Hareide valgte sin assistenttrener kan det vanskelig tolkes som annet enn et ønske om å ta med seg det beste fra nittitallet – nemlig innsats og innstilling. Når det i tillegg signaliseres at det å gjøre mål faktisk er spillets grunnidé, og at det skal jages scoringer, er viktige veivalg gjort. Vi gleder oss til VM-kvalifiseringen!

vh

Hvor naive kan vi egentlig bli?

Vi fotballsupportere kan være rimelig naive innimellom. For eksempel tror vi underbevisst at spillerne og trenerne har de samme følelsene for klubben som oss. Ingenting kan være mer feil. Klubblojalitet er normalt sett omvendt proporsjonalt med dyktighet.

Vi supportere har klubblogoen etsset i hjertet, og noe av det mest sjarmerende med oss (hvis man ikke er fotballspiller), er forventningen om at også de ansatte har det samme forholdet til klubben som oss. Selv om vi innerst inne vet at det ikke stemmer tror vi likevel på det – gang etter gang. En ny spiller kommer til klubben og erklærer sin glede over å spille for oss. Det har han alltid drømt om. Et halvt år senere får han ikke plass på førstelaget og ønsker seg vekk. For meg og deg ville det vært en ære å være i troppen for vårt lag. Vi ville gladelig gitt et ben for akkurat det (men hadde antagelig ikke blitt så nyttige på banen av den grunn). For spillerne er klubben arbeidsgiveren mer enn noe annet. Selvsagt er den det.

Fotball handler om så mye mer enn arbeidsgiver og arbeidstaker. Først og fremst er det vi som må bedras. Og det vil vi gjerne. Det er få ting som er herligere enn å høre en helt på banen erklære sin udødelige kjærlighet til klubben din. Det er få ting som er verre enn at han to måneder senere går til en konkurrent. Selvbedraget som ligger i dette er likevel helt nødvendig for å etablere et skinn av troverdighet også for oss.

To saker i høst illustrerer dette med all mulig tydelighet. Begge berører Rosenborg Ballklub.

Åge Hareide er ikke veldig populær i Trondheim. Vinglingen hans i forbindelse med landslagsjobben foranlediget noe av det beste Rune Bratseth har sagt (selv om det var litt klønete). – Med en slik oppførsel er han uspiselig for oss, sa Bratseth (sånn omtrent i hvert fall), og mente med det at hverken klubb eller supportere kan leve med en trener som ikke i hvert fall gir inntrykk av at han primært ønsker å trene klubben. Holdningen til Hareide avspeiler en kuvending av dimensjoner i trønderklubben, noe som også vises i valget av ny trener. Ola Bys fremste kvalitet er for oss utenforstående nettopp kjærligheten til klubben.

Den andre saken er egentlig ikke ny men har vekt til live gamle følelser i Bergen. Det gjelder spiss/midstopper/ving Azar Karadas. Han ble ikke akkurat populær i Bergen da han gikk til erkefienden, og senhøstens store tema er om Brann-supporterne er villige til å tilgi Karadas hvis han skulle komme tilbake til Bergen. Spørsmålet er unødvendig, for som supportere hever vi oss over lommebokens tyranni og er lojale mot de elleve på banen. Vi kan late som vi aldri vil tilgi, men kommer Karadas til Brann er han atter helt der, slik Åge Hareide vil være det hvis han kommer krypende tilbake til Rosenborg.

paf

Det har vært et begivenhetsrikt år for Vålerenga. Uheldigvis for dem har de virkelig store begivenhetene funnet sted andre steder enn på banen. Vi har ikke glemt verken den thrilleraktige kvalik-kampen mot Sandefjord i Vallhall eller avansementet til 3. runde i UEFA-køppen. Disse hendelsene kommer uansett i skyggen av den økonomiske situasjonen i klubben og de grep man har tatt for å få fornyet lisens.

Vålerengas rike onkel fikk nok av Enga og takket for seg. Som avskjedsgave etterga han gjeld på opp mot 40 millioner kroner. Totalt har Fredriksen svidd av 75 millioner på Vålerenga. Sånn sett vil nok alle Klansmedlemmer huske ham med et vennlig smil og de kommer for alltid til å la Frontline ta seg av å frakte det de måtte ha av råolje....

Vi skal ikke drodle rundt hvordan det er mulig å svi av 75 millioner på så kort tid, uten å sitte igjen med mer enn en halvgod midtbanespiller fra Sandefjord og en tropp blottet for stjerner. De diskusjonene klarer man fint å ta på Bohemen uten vår medvirkning.

Et spørsmål om makt

I stedet vil vi drodle litt rundt det spørsmålet som vi synes er mest interessant – spørsmålet om makt. Med Fredriksens sorti ble også Vålerenga ASA behørig plassert seks fot under jorden. Heretter skal man som Rosenborg drive elitesatsningen i klubben som et rent idrettslag. Det betyr én mann én stemme.

Klanen har en i nordisk sammenheng gedigen medlemsmasse. Nå kan det enkelte medlem melde seg inn i Vålerengens Idrettsforening, stille på årsmøte – og stemme. Det sier seg selv at det ikke skal mye organisering til fra Klanens side før de kan styre hele klubben. Spørsmålet er om de vil eller om de tør.

I Hammarby gjorde supporterne nettopp dette. Det går fortsatt gjetord om årsmøtet hvor det stilte 500 mann, feide ut den sittende administrasjonen, sparket treneren og tok over makten selv. De møtte nok hverdagen de også, men du verden så godt det var å se at noen faktisk gjorde det vi alle i supporterkreter fra tid til annet snakker om, uten helt å mene alvor.

I Norsk fotball er det investorene som sitter med makta i klubbene. "Nye" Vålerenga trengte ikke bare at Fredriksen etterga gjelden. De trengte også 6 millioner i frisk kapital. Og denne gangen ville de som investerte ikke få noen ting igjen for pengene. Eller ingen ting og ingen ting. Det de forventer å få tilbake er at klubben de elsker skal overleve samt at man skal legge grunnstenen for en ny storhetstid. For de aller fleste av oss betyr slike ting mye mer enn kontoutskriften fra Verdi-papirsentralen. Klanen tok på seg å skaffe til vei 1/3 av beløpet. To millioner på to uker. Og de klarte det! Respect!

Om når makta i Enga?

Klanens unike maktposisjon

Dette gir Klanen en unik maktposisjon. Det er soleklart at de KAN stille betingelser før de overfører sine to mill. til klubben. Igjen er spørsmålet om de tør og om de vil. Vålerenga har ikke akkurat vært noen utklekkingsanstalt for dyktige administrative ledere de seneste tiårene. Sånn sett er vi overbevist om at Klanen kunne styrt klubben mye bedre enn mange av dem som etter fattig evne faktisk har styrt klubben de seneste årene. Men så var det det med makt da. Det ikke alltid like lett. Supportere er en genuint interessert i alt som har med det sportslige å gjøre. Selv i Klansstyret kvier man seg nok for å komme i en situasjon hvor det er styremøtene i 3. etasje på Bohemen som ansetter og avsetter spillere og trenere. Da gjenstår en litt enklere løsning. Man kan stille krav her og nå i forbindelse med overleveringen av pengene og så la det være klart at man ikke vil legge seg opp i driften av klubben i fremtiden.

Gjør man det får man avgjørende makt her og nå samtidig som man slipper å ta ansvar fremover. Det ser umiddelbart ut som en god løsning. Likevel kan dette også være mer enn man tør og vil. Klanen er nemlig i motsetning til hva boulevardpressen ynder å inbille oss, ikke en homogen masse. Hva skal man egentlig kreve? Og hvem skal bestemme kravene? Og vil medlemmene i Klanen være enige i de krav som stilles? La oss ta et tankeeksperiment:

1) Den sportslige ledelsen i VIF

ønsker å avsette Rekdal som trener. Klanen krever at han må få ny kontrakt før de 2 millionene overføres. Man trenger ikke hovedfag i organisasjonspsykologi for å forstå at det da fort vil kunne bli litt intern uro i Klanen.

2) Den sportslige ledelsen vil forlenge kontrakten med Rekdal, men Klanen nekter å overføre spenna før han er ute av klubben. Igjen er det bare å ta en tur innom Forumet på VPN så forstår man at medlemsmassen i Klanen ikke er direkte samstemt.

Det ubehagelige ved å bruke makt er nemlig at det samtidig betyr å ta ansvar. Selvsagt finner det masse finurlige mellomløsninger hvor man utøver makt uten å ta ansvar. Norsk næringsliv er proppfull av eksempler på dette. (Det ser ofte ut til å være snarere reglen enn unntaket i de store børsnoterte selskapene her på berget)

Vi skal ikke legge oss opp i de valgene Klansstyret tar, men vi kommer til å følge med i spenning. Aldri har noen norske supportere hatt mer makt enn det Klanen i dag har i Vålerenga. Blant de av oss som holder med andre lag grøsser enkelte ved tanken, mens andre drømmer våte drømmer om å være i samme situasjon. Det er mange meninger om hva Klanen bør gjøre og hva de ikke bør gjøre. Det det fleste er enige om er at det blir spennende å følge utviklingen.

Rich

VI HAR ALLTID DRAKTA PÅ OSS

Fotballsupportere er merkelige mennesker. Vi legger gladelig store deler av vår mentale helse i beina på elleve leiesoldater som løper etter en ball. Klarer de samme elleve å levere varene i form av scoringer og tre poeng, er alt strålende. Perioden fram til neste kamp blir plankekjøring med høy frustrasjonsterskel og vink og nikk til selv de mest perifere av bekjentskaper. Har vi derimot blitt utsatt for mål mot på overtid og tap, står bølgene av tungsinn i like tett kø som lavtrykkene utenfor nordlandskysten. Selvsagt burde de elleve på banen avkreves vandsattest og høytidelige løfter om 100 % innsats, alltid – uansett, men det er få spillere som har klubbens logo tatovert på overarmen. Det har imidlertid de fleste supportere, noen har til og med brukt nåler og farge. Når puberteten er passert, er et livslangt forhold til favorittklubben etablert og vi er pent nødt til å ta del i oppturer, og, dessverre, nedturer.

Syndebukker

Det er nedturene dette handler om. Alle fotballsupportere, noen oftere enn andre, har opplevd situasjoner hvor virkeligheten har vært altfor påtrengende. For ikke å opptre altfor belastende for våre omgivelser må vi ha noen filtre og barrierer. Det er faktisk ingen god idé å sette fyr på leiligheten din som en LSK-supporter gjorde for noen år siden etter (nok et) forsmedelig tap mot Rosenborg.

Det å diskutere dommerprestasjoner i etterkant er en mye brukt teknikk for å projisere sine egne følelser på noe annet. Syndebukker er det greit å ha! Dersom de hadde visst i hvor stor grad de fungerer som mental førstehjelp for fotballsupportere burde for eksempel Roy Helge Olsen og Terje Hauge forlangt psykologhonorar fra samtlige supporterklubber i Tippeligaen.

Bruken av ironi kan ikke undervurderes

Underveis i hjemmekampen mot Rosenborg i september i år ble virkeligheten farlig påtrengende for mange på Kanari-Feltet. I stedet for å gå inn i akutte psykoser med innleggelse på Lillestrøm-Klinikken (en psykiatrisk institusjon som passende nok er plassert i sydsvingen på Åråsen) som resultat, ble heller galgenhumor tatt i bruk. Utover i andre omgang telte Kanari-Fansen opp til scoringsjubel med jevne mellomrom slik at resultatet på tribunen til slutt ble 7-6 til hjemmelaget. Humor for den som hørte på og balsam for sjelen for de som var der. Det samme går igjen over hele Norge. Når vi klarer å le av oss selv reduseres behovet for alkohol, lykkepiller og valium.

Klanen har måttet oppleve mange nedturer med sitt lag gjennom 90-tallet. Klanens sans for ironi og humor er viden kjent og den er en nødvendig konsekvens av at så mange fortsetter å følge et lag som

tross alt ikke har levert all verdens resultater i serien de siste årene. I en kamp der Vålerenga ble nedsabelt gikk frustrasjon og sinne over til oppgitthet og galgenhumor. Og selv om resultatavla viste tremåls ledelse til motstanderen og laget presterte totalt under pari var det nydelig sommervær. Sangen ble da "Vi er heldige med været" med klar ironisk referanse til hva man hadde å glede seg over. I en senere kamp var situasjonen på banen like ille, men været ikke bedre. I plaskende regn ble ironien tatt et steg videre: Sangen ble igjen "vi er heldige med været", da med referanse til at man kunne juble over været. Selv om det og var ille. Normalt sett har Klanen en sang som konstaterer Vålerengas overlegenhet: "I år så tar vi alt. (rep) Nå må du faen meg tru oss (rep) osv." På slutten av nok en sesong med bunnstrid og ikke en snøballs sjanse i helvete til å "ta" noe som helst ble den sangen like gjerne tatt i bruk i galgenhumorens navn. En tredje variant som Klanen gjennom tidene har brukt er referansen til Vålerengas ishockeylag, som i norsk sammenheng har vært mer eller mindre sportslig overlegen gjennom sin eksistens. Når fotballlaget har prestert svakt igjen har man gjerne på slutten av kampen sunget: "Vi knuser dere i hockey, visst faen gjør vi det". Egentlig var sangen vel ikke så ironisk ment i utgangspunktet, men i de senere årene har man innsett humoren med sangen.

Det finns flere eksempler, både på sanger og aktiviteter som har vært brukt jevnlig eller ved enkelt-tilfeller, til å støtte opp under vaklende

moral og desperasjon når situasjonen er som mørkest. Det beste ved bruken av slik ironi og humor er den samlende følelsen det er for oss på tribunen. Man er der, alt er bare sorgen, men man samles under humorens fane. Og ikke uten en viss porsjon stolthet konstaterer man at man kan vise seg frem fra sin beste side selv om klubben man støtter ikke gjør det. Uten slike våpen vil mange supporterklubber få problemer med å fortsette sin eksistens. Selvgodhet avløses lett av motløshet og mangel på engasjement. Med ironi og humor derimot føler man seg rett og slett litt bedre. På den måten overlever fotballsupporteren nok en vanskelig sesong.

vh/hiphop

GodsetUnionen lader kanonen:

" Traff noen enga-fans natt til søndag og da skulle jeg disse dem med en sang om oslo..

Jeg sang: jeg tok en tur til oslo-by, det var så masse horer der jeg trudde jeg sku spy, akerselva stinker som faen, horestrøket vi p**** hele da´n vi er strømngodset-gutta fra drammen....."

Svar: "Dette er vel egentlig en Enga-sang..."

Nye stadion i vest

2004-sesongen gir ikke bare gamle stadionanlegg tilbake i toppen, men på Vestlandet åpner forhåpentligvis to nye stadionanlegg i løpet av 2004.

Først ute er Viking Stadion i Jåttåvågen – halvveis mellom Stavanger og Sandnes. Viking Stadion skal åpne til tredje serierunde 2004 når Viking tar imot Molde til hjemme-kamp 2. mai.

Det nye anlegget for folket i sørvest vil bli et helt lukket stadion uten åpne hjørner og med bare overbygde tribuner. Det bør ligge an til stemning også i Stavanger neste år.

Kun sitteplasser

Ikke alt er like bra med Viking Stadion. Vikinghordene har ikke

fått gjennomslag for ønsket om ståplasser på Stadion, og Viking Stadion slår dermed følge med både Molde stadion og Ullevaal i å ikke tilby ståplasser til supporterne. Til gjengjeld ser det ut til at det kan bli pub ved hjemmetribunen – riktig bra med tanke på at Stadion ligger et stykke utenfor sentrum. Bra er det også at Viking insisterer på ensfargede seter. Ikke noe Lyse Energi skrevet over setene med an-

dre ord, i hvert fall ikke før noen er villig til å betale for det. I et interju nylig åpnet Bjarne Berntsen for at en sponsor skal få navngi både stadion og tribuneseksjoner. Estetikken må nok atter vike for lommeboken. Kapasiteten på Stadion skal visstnok bli rundt 14.000 og setene alene koster rundt fem millioner. La oss håpe Viking får et oppsving i publikumstilstrømning på linje med det Molde og Rosenborg opplevde etter sine utbygginger – ellers kan det fort føles litt tomt på det nye sta-

dionanlegget. En ting er imidlertid en lettelse – vi slipper løpebanene i Stavanger i fremtiden.

Color line

I Ålesund har man ingen betenkeligheter når det gjelder å he-dre bidragsytere. Olav Nils Sunde eier Color Line, og 50 millioner av pengene hans er frigjort for å bygge nytt Stadion i Jugendbyen. På høy tid vil de fleste si. Kråmyra var sjarmerende, men tilfredsstillende på ingen måte kravene man stiller til et moderne anlegg.

Slik skulle Color Line Stadion se ut...

Det har vært store problemer med utbyggingen i Ålesund. Både finansiering og byggeplaner har vært problematisk for å si det mildt. Nå ser det omsider ut til at planene er blitt endelige, om enn dramatisk redusert i forhold til det som en gang var tanken.

...men slik blir det...

Color line stadion vil bli bygget med tribuner på kun tre av sidene. En av kortsidene vil være åpen. Utviklin-

gen fra de opprinnelige planene har mildt sagt vært trist. Kun hovestribunen får nå tak, men til gjengjeld åpnes det for provisoriske tribuner i den åpne svingen slik at kapasiteten når 10.000. 7–8.000 vil være kapasiteten uten provisoriske tribuner.

Alle forsinkelsene har gjort sitt til at Kråmyra blir arena for AaFK også i 2004. Hvor lenge er ingen helt sikker på. Legger man optimismen til side er det neppe trolig at Color line stadion åpner før til seriestart 2005. At det er et fremskritt er det imidlertid ingen tvil om,

paf

Ikke dagligdage problemer for Plankehaugen fra Fredrikstad:

”Ettersøker vitner som kan ha sett noen som har urinert inn i min bil i Drammen sist helg.

Da kampen var over og jeg kom tilbake til bilen min (som sto parkert bak hallen) så fikk jeg til min store forskrekkelse se at jeg hadde glemt å lukke bakvinduet på bilen. Bedre ble det ikke da jeg åpnet bilen og kjente stram urinlukt. Det viste seg at hele bakdøra og deler av baksetet var totalt nedpissa!! Hva slags oppførsel er dette snakk om? Bilen er en rød volvo 240 med AA-skilt. Vennligst gi tilbakemelding her på forumet om dere har sett noe i denne sammenheng... ”

OM RYGGRADSLØSE BØLLER OG DAMER MED HÅR PÅ BRYSTET

Fordommen er en rar ting. Den lar seg lett peke ut med en harmdirrende finger på stor avstand, men blir vanskeligere og vanskeligere å gjenkjenne jo nærmere den kommer. Du kan banne på at det som på avstand flashet av "WAR-NING: FORDOM, FORDOM" som fra et neonskilt på Times square i New York, framstår som et barn i nusselig teddybjørndrakt der den står på skammelen din og synger ullent for godterier i sin åpne pose på nyttårsaftnen. Denne egenskapen av å kunne forme seg som en puslebit i ens eget puslespill av subjektive preferanser, gjør Fordommen til et livsfarlig virus med ingen annen motgift enn kontinuerlig og total selvransakelse.

Denne motgiften hadde jeg funnet. Dermed var jeg et av de sjeldne tilfeller av fordomsfrie individer på denne jord. Selv om jeg var fri for smitte, var jeg likevel et offer for andres fordommer. At jeg spiller fotball var ikke i seg selv årsaken til at Fordommens neonstråler siktet mot pupillene mine med onde hensikter. Ikke det at jeg er dame heller. I enkelte land står riktignok kvinneundertrykkelsen ennå og synger med ullen røst på dørskammelen, slik den koret hos oss for bare få år siden. Heldigvis har denne nyttårsbukken blitt skjøvet såpass på avstand av de fleste av oss her i Norge, at teddybjørndrakten har falmet og avslørt sitt indre som en Fordom. Nei, det er kombi-

Gjesteskribent: Lise Klaveness, 22 år fra Bergen. Jusstudent og profesjonell fotballspiller. Midtbaneelegant på Asker og landslaget.

nasjonen av å spille fotball og det å være dame som gjorde meg til et offer for en av de nyankomne nyttårs-rekruttene. Testikler og hårete brystkasse er nemlig et kriterie for å sparke ball i planlagt retning og samtidig ha selvspekten i behold. (Et av versene i denne Fordommens nyttårsviser er faktisk at hårete-brystkassekriteriet allerede er oppfylt hos de fleste damefotballspillere, og at vi dermed bare er et par testikler fra anerkjennelsen. Så nært, men dog så uendelig fjernt...).(Svaret på om denne brystkasse-

myten er sann eller ikke, følger i neste nummer av Fanzinen..). Jeg, derimot, var en uskyldsren markblomst, vasket fri for egne fordommer av himmelens regn. Når andre holdt testikkel-mangel mot meg i min lek med ball, vendte jeg bare det andre kinnet tålmodig til. "Tilgi dem, de vet ikke bedre!".

Dette markblomst-selvbildet levde jeg godt med helt frem til midten av oktober måned, i det Herrens år av 2003. Da fikk jeg nemlig den glede av å bli kjent med Supporteraliansens talsmann, Richard Jansen, gjennom et radioprogram vi begge

var blitt forespurt om å delta i. Etter innspillingen fikk jeg, over en utsøkt kopp kakao, en innføring i hva en ekte supporter er. Hvorenn interessant og lærerikt dette var, klang den nye infoen så utrolig falskt og ustemt sammen med en ulen teddybjørnviser jeg ubevisst spilte i bakhodet mitt. Denne visa handlet nemlig om ryggradsløse bøller med lærevanser, som ikke hadde andre måter å hente selvtilitt på enn å la halvrasistiske utrop få kappe med de ytterste spyttdråpene på ølbarten, mens to lag tilfeldigvis sparket en ball rett nedenfor. Richard Jansen på sin side, snakket de-

rimot om lojalitet og inkorporering av mennesker fra alle samfunnets lag, der alle som ønsker å stille opp for deres felles formål var velkomne. Tilropene fra Store Stå, som for utenforstående virker som tilfældige utløp for innestengt frustrasjon fra en traumatisk barndom, var underlagt uskrevne, høyst moralske retningslinjer av Supporteralliansen. Å "mobbe" spillere for forhold de ikke kunne påvirke, som utseende, bakgrunn e.l., var i følge Richard bannlyst for en ekte supporter. Han innrømmet at det var svarte får blant flokken, som det er i de fleste flokker dannet av oss syndige mennesker. Likevel kom det som et lynnedslag fra klar himmel for meg at det hersket en "ånd" blant supportere, som man ønsket etterlevd av alle som deltok i skaren. Det sto plutselig klart for meg at det rene med fotballen, som jeg forlenget anså for drept og begravet på herresiden av kommersialisering og fri pengeflyt mellom klubbene, levde i beste velgående blant de trofaste supportere som følger laget sitt i opp- og nedturer. Dette var i og for seg en god oppdagelse. Har i grunn vært sammenhengende bekymret for fotballåndens tilstand på tette-siden av ballsparkingen helt siden "Riise-spytte på Carew-etterfulgt av slag i trynet og takke nei til landslaget"-episoden tidligere i år.

Det som gjorde at dette bekjentskapet og denne lærdommen var begynnelsen på en personlig krise for min del, var erkjennelsen av at jeg var angrepet av Fordoms-viruset. Her hadde det stått en snørrevalp i ullen forkledning og sunget

skjulte fordomstener på skammelen min i lengre tid, og jeg hadde vært opptatt av min markblomst-vals til å høre det. Jeg skammet meg fryktelig...

Det kom likevel noe godt ut av mitt møte med Richard Jansen. Til tross for at markblomsten i meg ble trampet brutalt ned av hans totale mangel på lærevansker og fravær av ølbart, skjønnte jeg at vi var i samme båt. Vi representerte begge misforståtte lidenskaper, som til de grader har bidratt til misforståelsen av den andre part. Kanskje vi kunne inngå en allianse? Hvis dere ekte supporterene klarer å strekke deres klubblojalitet forbi spillerenes kjønnsdelsform, og la entusiasmen heller avhenge av klubbfargen på spillerenes drakter, kan vi på vår side love at dere aldri har vært så viktig for et lag som dere vil bli for klubbens damelag. Her er det overskudd av seriøse og ambisiøse jenter, men total underernæring på støtte fra sidelinja. Dere fortjener faktisk bedre enn å reise land og strand rundt for millionærer som spytter på hverandres sko, og vi fortjener definitivt bedre enn den ensomme gjøingen fra trenerens bikkje som eneste støtte fra sidelinja under kamp!

Lise Klaveness

Sammen for Norge

Som de fleste har fått med seg, har NSA et eget felt på Ullevaal når A-landslaget spiller. Opplegget har blitt stadig mer populært. Ikke bare slipper vi å sitte, vi får også billettene til en overkommelig pris. På kampen Norge - Spania var 27 supporterklubber representert på vår seksjon. Og det var stor rift om billettene på forhånd.

Men alt er ikke fryd og gammen. Vi sang tidvis bra mot Spania, særlig i første omgang, men vi kan så mye, mye bedre. I vinter skal vi arbeide med å få på plass et bedre opplegg med forsangere. Det vil likevel bare hjelpe hvis supporterklubbene gjør sin del av jobben. Den jobben er ikke alltid like lett. Dere må nemlig bli mye mer kritiske til hvem dere selger billetter til.

Det er ikke meningen at NSA-tribunen skal være et tilholdssted for tause hengehuer som er der for å spare penger!

Derfor MÅ dere gjøre folk oppmerksomme på at NSA-billettene er for folk som STÅR PÅ MATCH OG SOM SYNGER PÅ MATCH. Vi får alltid masse klager fra folk som leter etter plassen sin og som vil sitte. At de ikke har fått med seg opplegget er i seg selv en prestasjon, men her må supporterklubbene informere bedre. Det er ikke plassbilletter på vårt felt. Det er uhyre viktig at dere informerer om det. Vi fra vår side skal forsøke å få flyttet feltet vårt litt nærmere

hjørnet slik at vi slipper å ha midtgang i feltet. Vi kommer også til å markere feltet med plastbånd. Vi håper i det lengste vi slipper å sitte med tusj og stryke over plassmarkeringen på alle billettene på forhånd.

Så var det det tilbakevendende problemet med klubbefekter. Det er tydeligvis veldig vrient å ikke stille i Liverpool-drakt eller hettegenser med "Bastionen-Tifo", eller "Enga til jeg dør". Det kan virke som en bagatell, men vi er faktisk på kampen for å støtte Norge, - ikke PSG, eller David Beckham. Klubbefekter gir grunnlag for masse unødig diskusjon mellom folk på tribunen. Det er en form for diskusjon vi ikke trenger. Og det er da nok å diskutere når Norge spiller! Vi prøvde en periode å stille med egne vakter som plukket av folk Man. U. gensere, Godset-capser, LSK-slips og landslagsdrakta til Brasil. Da ble det veldig mye bedre. Det vil derfor bli vurdert et slikt opplegg igjen neste år.

Dette ble mye sutring. Vi er lei for det. Men supporterklubbene må bli mye flinkere til å vurdere hvem man skal selge billetter til. Vi vet at det ikke er lett. For de med få billetter er det ofte litt ubehagelig å si til et medlem at dette opplegget passer ikke for deg. For de som får mange billetter (Klanen, KFL, BST Øst og Stabæk Support) er det vanskelig å holde kontroll uten at logistikken rundt salget blir

håpløs. Likevel ber vi dere altså gå en runde på hvordan og til hvem billettene selges.

Og når vi først har pekefingeren hevet. Enkelte supporterklubber klarer å messe til salget sitt hver eneste gang. Vi har rett og slett ikke kapasitet til å kjøre egne navnelister med hvem som skal få kjøpe billett fordi man har rotet bort adgangstegnene. Vi har heller ikke kapasitet til å vente på folk som er forsinket eller anviser pareringsplass for folk.

Neste år kommer vi til å overbooke på de meste populære matchene. Da gjelder det å komme presis, ellers risikerer man å komme til stengt dør.

Vel, nok formaninger i denne omgang. Nå tar vi for oss det som er positivt. NFF er meget fornøyd med opplegget. Selv om vi synes synginga vår suger innemellom, så er vi også tidvis veldig bra. Da lager vi et fett trøkk som både NFF, spillerne, TV-selskapene og øvrig publikum vet å sette pris på. I tillegg er det veldig hyggelig på feltet vårt. Folk som holder med ulike lag blir kjent og det gir seg igjen positive resultater i forbindelse med omgangen mellom supporterere før og etter Tippeliga- og 1. divsjonskampene. Det er rett og slett gøy å gå på landskamp med det opplegget vi har i dag. Det er ingen liten prestasjon med tanke på hva laget har prestert på banen de seneste årene. Dette skyldes selvsagt at det store flertall av de som står på vårt felt er positive,

oppegående personer som har utstrakt kompetanse på det å være supporter. En stor takk til dere.

En stor takk også til de som stiller opp som frivillige og gjør en jobb i forbindelse med kampene. Uten dere kunne vi ikke fått til dette. Størst takk går til Olav fra Vikinghordene og Eirik fra Stabæk Support som alltid stiller flere timer før avspark og ordner med billettene. Takk også til dere som er forsangere, som flagger, ordner med billettsalget i egen supporterklubb eller hjelper til på annen måte. Takk skal dere ha alle sammen!

Vi gleder oss alt til VM-kvalet begynner. Det blir spennende å se hva Hareide & Co. kan få til. Vi oppfordrer folk til å stille også på treningsmatchene. Det er da vi også skal trene og finpusse sangstemme og repertoar før de virkelig store, viktige kampene.

Hvis alle blir litt bedre kommer dette til å bli virkelig bra. NSA-styret skal bruke vinteren blant annet til å jobbe for at forholdene skal legges enda bedre til rette for nettopp det.

Briskebybanden er kreative i sangveien om Tom "Keiko" Nordlie:

" Who ate all the pøls?
Who ate all the pøls?
You fat bastard
You fat bastard
You ate all the pøls!"

Ille bra!

Den 1. divisjonsklubben som ble fulgt tettest av media i sesongen 2003 var utvilsomt Fredrikstad fotballklubb. FFK ble klubben "alle" ønsket skulle rykke i Tippeligaen. For meg som var til stede på Ullevaal i siste serieomgang var det en smule uvirkelig å høre speakeren på Lyns hjemmebane engasjere seg på Fredrikstads side under FFKs kamp mot Oslo øst i siste serieomgang.

Uansett, det er ikke bare media som ser fram til Plankebyens retur til den øverste divisjonen. Også klubbkasserere landet rundt gnir seg i hendene. 12. april spiller FFK sin første kamp i øverste divisjon siden 1984. FFK spiller borte mot Lillestrøm og Plankehaugen, FFKs supporterklubb, har et mål om å få av gårde 50 - femti - busser til denne kampen! For de som har fulgt Fredrikstad i de mange, tunge årene som har gått siden nedrykkene i 1984 og 1992 må de siste to årene fortone

seg som totalt uvirkelige.

For å forklare fenomenet Fredrikstad fotballklubb grep vi fatt i Lars Thoresen, fungerende leder av Plankehaugen og ba ham forklare seg.

– Hva skjedde egentlig i forkant av 2002 sesongen? Var det noen som endelig fant den riktige oppskriften?

"Folk fra Fredrikstad har vært sul-tefôret på framgang lenge. Det har vært år etter år med nestenopprykk og frustrasjoner. Til tider har det velfylte premieskapet i klubbhuset vært som en tung stein rundt halsen. Men, så skjedde flere ting ganske samtidig; Eggen jr. kom til klubben, økonomien bedret seg og sponsorene meldte seg. Det ble som en bølge som bare vokste og vokste før seriestart i 2002. Det er ikke mange norske klubber som kan skryte av 600 - 700 tilskuere på

privatkamper før seriestart, spesielt ikke når klubben skal starte sin tiende sesong på rad i 2. divisjon! Hvorfor det ikke skjedde tidligere aner jeg ikke, gudene skal vite det ikke har manglet på forsøk. Denne gangen var det imidlertid som om alle ting klaffet samtidig og de to siste sesongene har vært utrolige.”

– Er det noen spesielle personer som har vært viktige?

”Det er mange, men vi kommer ikke utenom Terje Høili, Lislebygutten som senere spilte mange sesonger for FFK på seksti- og syttitallet. Hans økonomiske engasjement har vært til uvurderlig hjelp. Når han

fikk spørsmål om hvorfor han ikke hadde engasjert seg tidligere svarte han at ingen hadde spurt før! Knut Thorbjørn Eggens inntreden som trener er imidlertid den enkeltfaktoren som kanskje har betydd mest. Han har også betydd mye for at klubben har åpnet seg for byens befolkning. På tirsdager og torsdager er det blant annet åpent hus med felles lunsj på klubbhuset. Der er det bare å ta en tur innom, slarve med kjente og slappe av.

– Har det alltid vært stor interesse for fotball i Fredrikstad?

”Vi har som kjent en historie som få andre lag. På slutten av nittitallet

var det imidlertid ikke spesielt "in" å følge FFK. På videregående ble jeg sett på som en raring som gikk på stadion når det var hjemmekamper. Likevel var snittet tett opp mot tusen også i de sesongene hvor den sportslige suksessen var som mest fraværende, så det var flere av oss raringer!

– I de to siste årene har imidlertid folket kommet tilbake i stadig større grad. Hvordan har det vært å være supporter i alt denne framgangen?

"Plankehaugen er en ganske nystartet supporterklubb. Det har vært forsøk på å dra i gang noe liknende tidligere, men det er klart det hjelper at det er folk under 50 år som engasjerer seg. Faktisk var det en gjeng 15–16 åringer som startet det hele i 1999. De fikk etter hvert selskap av andre avvikere som tok det lange steget fra sittedribunen på Fredrikstad stadion. Ting har skjedd fort de siste årene og det har vært en utfordring å holde følge. Når vi nå skal spille i øverste divisjon er alt blitt mer seriøst og det er større krav til organisering. Der har vi nok mye å hente. Noen vil sikkert savne minibussturene til Tollnes hvor det bare var å sette seg på gressvollen rundt banen med en sixpack. Det er imidlertid antagelig ingen som vil bytte spill i Tippeligaen mot tur med minibuss til Grenlandsområdet..."

– Hva skjer i neste sesong? Fredrikstad stadion er ikke akkurat kronjuvelen blant stadionene i Tippeligaen?

"Klubben er nå i ferd med å gjøre endringer for å tilpasse seg virkeligheten i Tippeligaen. Noe som skjer er en utvidelse av antallet sitteplasser. Det betyr at Plankehaugens gamle plasser forsvinner og vi er nødt til å flytte oss. Våre nye ser ut til å bli blit omtrent midt på den ene langsida, litt nedfelt i forhold til sitteplassene på begge sider. Bortesupporterne blir vel plassert i Klokkesvingen som vanlig. Der er det slett ikke ille, noe oppbygd og allright akustikk."

– Plasser på langsida? Slett ikke verst, hvordan er forresten forholdet til moderklubben?

"Det har aldri vært noen problemer, men så har det heller aldri vært noen utfordringer. Samarbeidet hittil har stort sett vært på nivå med forespørsler om å låne faxmaskinen og liknende. Det blir det sjelden de

store konfliktene av. I forbindelse med vår nye plassering på stadion har det dog vært en del kontakt med klubben, men det ser ut som om vi får til en løsning.

– Skjer det noe annet spennende nå?

”Ja faktisk, i disse dager kommer en av Plankehaugens mest markante medlemmer ut med en bok. Jon Syversen ble før sesongen kontaktet av nummer to avisa i Fredrikstad. Demokraten ønsket å gjøre noe i forhold til suksessen FFK har hatt. Den skriveføre Syversen fikk sin egen spalte hver fredag under navnet ”Plankehjørnet”. Og for å si det rett ut var nok det et kupp for Demokraten. Gamle gubber som ikke hadde vært på stadion siden femtitallet kunne fortelle at det første de leste i avisa hver fredag morgen var nettopp herr Syver-

sens ytringer. Disse artiklene er nå samlet i bokform og gitt ut under tittelen: ”Reisen til Tippeligaen”, en tittel som klinger bra i denne søte juletid! Ellers er faktisk ”Plankebrødet” på gang! En av Plankehaugens lokale sponsorer ble kontaktet etter opprykket i høst med en forespørsel om å fortsette samarbeidet. Svaret var ganske illustrativt for den stemningen som er i byen akkurat nå. Han ville gjerne fortsette og beløpet skulle i alle fall fordobles! I tillegg lurte han om det kunne være en ide med eget brød... Uansett, vi skal prøvesmake produktet nå i løpet av uka, og – ja – det skjer ting!”

– Er det noen kamper dere spesielt ser fram mot i sesongen som kommer?

”Vålerenga borte blir en opplevelse. Det er mange fra Fredrikstad som bor og jobber i Oslo så vi blir

mange på Ullevaal! Rosenborg borte og hjemme blir også bra. Når det gjelder kamper vi ser frem til, så blir nok bortekampen mot traktor og ljà-laget en højdare også, uavhengig av om vi får ordnet 18 eller 49 busser. Er jo første kampen i toppdivisjonen på nesten tjue år, og den blir helt klart spesiell!"

- Jeg har forstått at Tor Trondsen har en spesiell plass i Plankehau- gens hjerter til tross for at han ikke er blant dem som har vært lengst i klubben?

"Tor Trondsen vant de fleste kå- ringer i Fredrikstad anno 2003. Også for Plankehaugen ble han årets mann. Tor Trondsen er for det første en dyktig midtstopper, han er også en meget behagelig

kar å ha med å gjøre. Vi supportere krever ikke mye og dersom det er noen som viser at de setter pris på at vi er der, som har sosiale anten- ner, stopper opp for å ta en prat og som er åpen og vennlig - da blir han også "vår" mann på banen. Det hjelper selvsagt også at han signali- serer at det er her han vil være - det var nok ikke alltid like greit å ha med Eggen senior å gjøre..."

FFK er tilbake i øverste divisjon og de bringer med seg et lokalt enga- sement som er positivt for norsk fotball. Som det er gjentatt til det kjedsommelige handler fotball om følelser og er det noe som ikke mangler ved Glommas utløp for tiden er det følelser. Heia Stjernen!

v/h

En guide til påkledning for fotballsupportere

Påkledning på fotballkamp er viktig. Det er mange hensyn som skal ivaretas når klesskapet saumfares søndag formiddag. Et lite blikk ut av vinduet er som regel fornuftig. Er det sommer og pent vær er det ingen problemer. Utfordringene er selvsagt større når været er ruskete og temperaturen lav. I framtiden kan det hende at årets første og siste serierunder går innendørs, men inntil dette skjer får vi forholde oss til at Norge deles av i to av polarsirkelen.

Underekstremitetene

Det viktigste er selvsagt fottøyet. Fryser vi på beina fryser vi ellers også, sa mor. Sent på høsten er

ulike former for boots en selvfølge. Det kan være gunstig med en ekstra såle, men pass på at det ikke blir for trangt. Det som isolerer er det tynne laget med luft mellom Ulv-angstrømpene og foten. Kraftig skotøy er en fordel – dersom noen skulle finne på å trække deg på beina under feiring av mål er det gunstig med noe solid. Mange vil trekke fram Doc Martens som det ultimate fottøy, men jeg er ikke overbevist. Min erfaring er at yttersålen er slitesterk og hard med lang levetid. Det er bra, men det betyr også at Doc Martens lett blir glatt når underlaget er snø og is. Vurderingen kan selvsagt ha en sammenheng med at mine eksemplarer av arten ble innkjøpt i London våren -88 og har

mistet enhver form for mønster under. I andre sammenhenger hadde det betydning øyeblikkelig avskilting!

Buksene bør selvsagt være av en eller annen dongeritype. Jeans er slitesterke og vaskbare, noe som ikke minst er et poeng ved inntak av bab med dressing eller pølse med ketsjup/sennep. De fleste vet også at det kan bli trangt på puben og det ville være kjipt å kassere et klesplagg fordi naboen ikke klarer å balansere ølglasset. Buksene bør heller ikke være av de aller trangeste fordi det kan være smart med plass til stillongs/superundertøy under. Mange vil sikkert riste på hodet av en slik defensiv holdning, men består valget av å være kul og fryse, eller å la være, begynner i alle fall jeg å lete i skapet. Et dilemma oppstår selvsagt når du skal innom puben først, deretter stå ute i to timer i temperaturer bedre egnet for skøyteløp for så å returnere til vann-

Skjefj er nødvendig for ekte supportere

hullet etter kampen hvor temperaturen i løpet av kvelden vil stige til nærmere kroppens egen. Da er du nødt til å gjøre noen viktige valg i forkant...

Ikke alle er like begeistret for rørløperrumpe

Aldri mer rørløperrumpe!

Vi beveger oss høyere oppover og kommer til sentrum av kroppen – bokstavelig talt. For oss som gjennomsnittelig øker vekta med ett kilo i året uten at vi blir tilsvarende høyere oppstår det utfordringer. Hos menn legger de ekstra kiloene seg stort sett rundt midjen. Midjemålet er størst rundt navlen og avtar nedover. Dette gjør selvsagt at buksa følger tyngdekraften og sklir samme sted dersom buksa kun er sikret med belte. "Rørløperrumpe" er et fenomen som oppstår dersom noe overvektige menn finner på å bøye seg framover. De fleste av oss kan med letthet framkalle bilder av dette på netthinnen og vi er vel alle enige i at dette sjelden er dagens høydepunkt. Problemet kan løses på to måter. Den ene er at man trekker buksa **over** stedet hvor vi er tykkest og sikrer med belte. De fleste som har sett Trond Viggo Torgersens vaktmester får en idé om hva jeg mener. Den andre muligheten er å sikre buksas plassering ved å bruke bukseseler. Strammingen av bukkeselene er imidlertid et kilent punkt. Dersom de er for slakke vil de ikke gjøre jobben mens de vil løfte rumpeballene som en push-up BH plassert bak fram og lenger nede hvis

de strammes for hardt. Dette høres kanskje forlokkende ut for noen, men du bør se an ditt publikum...

Videre oppover

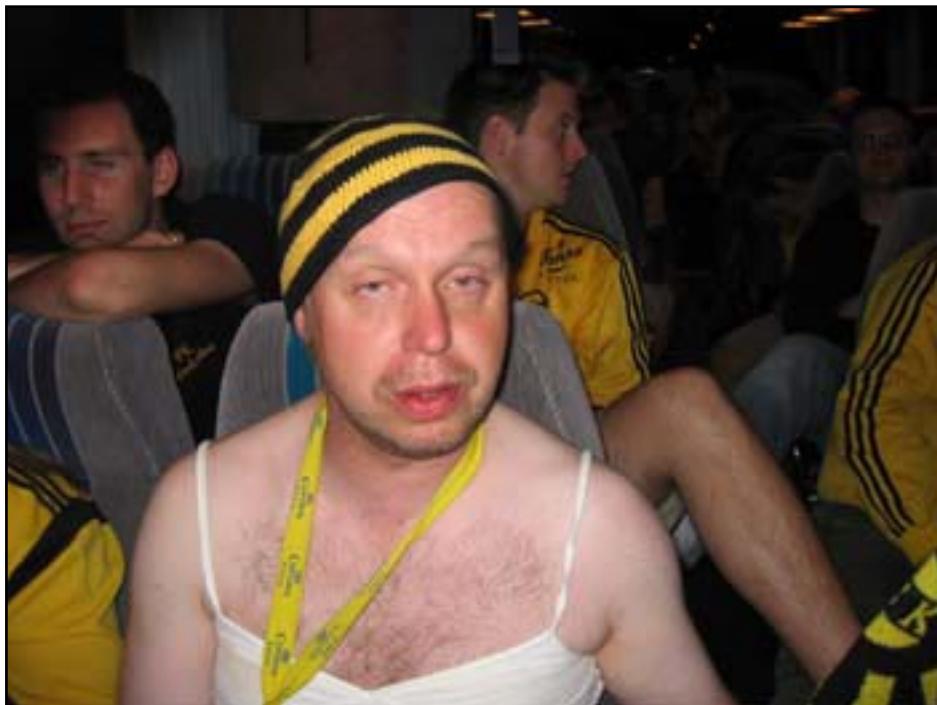
Her kommer vi til et område av kroppen som gjerne smykkes med klubbens farger. På sommerstid er dette ikke noe problem og drakter/t-skjorter er hovedalternativene. Man vil jo gjerne vise både farger og hvor man kommer fra, ikke sant?! Når kvikksølvet har problemer med å passere 0°C kan drakta imidlertid bli lei. Replikaen er sjelden laget av isolerende materiale og de fleste av oss har ikke plass til så veldig mye under drakta, i alle fall dersom drakta begynner å bli noen år gammel... Noen insisterer på å kle

Noen reiser aldri på bortetur uten sauene. Det gjelder å holde hele seg varm!

seg i bar overkropp både sommer og vinter. For disse er selvsagt ikke dette noe problem, men vi andre som må ta jakke i bruk når det blir høst kommer litt i knipe.

Lenger oppe kommer vi til halsen.

Rett hodeplagg er en viktig del av supporterpåkledningen

Undertegnede går aldri på kamp uten skjerf. Smartere klesplagg finnes neppe. Det gjør det mulig å holde seg varm, når det knyttes over munnen blir det mulig å overleve selv de verste mobile toalettene og dersom noen fra ditt eget lag skulle finne på å score blir skjerfet en sentral del av feiringen. Et skjerf kan også brukes som belte, lommestørkle, gulvfille, tørkleklut, bandasje, turniké, fatle og så videre. En MacGyver med NSA-skjerf hadde antagelig vært i stand til å løse Irak-krisa uten at et eneste menneskelig liv hadde gått tapt.

MacGyver som fotballsupporter – uten hår, men med både skjerf og hodeplagg!

Som regel er ikke hansker nødvendig på kamp, men når temperaturen blir tilstrekkelig lav så kommer også de fram. Det er ikke så mye annet å si om hansker enn at NSA-feltet hørtes ut som en gjeng med seler på tur da vi applauderte før kampen.

På toppen må det gjøres noen valg. Vi vet at hodet er det stedet på kroppen hvor varmetapet er størst. Det er også et parti på kroppen som mange fotballsupportere foretrek-

ker å holde ganske fritt for hår. Noen av oss er fanget av testosteronproduksjonen i kroppen og har ikke særlig valg (dersom ikke hentesveis snart blir mote igjen), mens andre bare har skjont at hudhoder er tøffe. Uansett, vi er sårbare både sommer og vinter og må kle oss etter forholdene enten det gjelder å holde sola ute eller varmen inne. Det som gjelder er caps, lue, hodestørkle og eventuelt solkrem og solbriller dersom vi er velsignet med bra vær. For de som fortsatt har eget hår igjen på toppen har jeg ingen gode råd – bare misunnelse.

Praktisk eller pent?

Dersom valget står mellom det praktiske og det pene er valget for meg som passerte tretti i forrige årtusen enkelt. Jeg har bommet på påkledningen tilstrekkelig mange ganger, og blitt både våt og kald såpass ofte, at jeg faktisk har lært noe av det. Det praktiske utelukker selvsagt ikke at en ser bra ut, men det krever litt erfaring. På sommerstid er det enkelt, men på borteturer tidlig vår og sen høst er det lett å se hvem som har vært med før og hvem som er nybegynnere. Lytt til kjentfolk!

vh

Ny web – nye muligheter

NSA har omsider fått på plass nye websider. Den nye www.fotballsupporter.no er i mye større grad tilrettelagt for at vanlige brukere og ikke minst supporterklubbene skal kunne poste på sidene og kunne nå langt ut over egne rekker. Sidene blir ikke bedre enn det du er med på å gjøre dem til.

Dette gjøres på forskjellige måter på sidene. Registrerte brukere har muligheten til å bidra gjennom forumet, en egen weblog, kommentere nyhets-saker og selv å poste til nyhetene på siden.

En forutsetning for dette er at man er registrert. Vi bruker ikke regis-

vi holder minst øye med og der takhøyden er svært så stor. Vi har et mål om å skape et forum hvor vi kan møtes med respekt for hverandre som fotballsupportere – uten drittsslengingen som preger mange andre fora.

teringsinformasjonen til noe men har tatt en beslutning om at registrering må til for å unngå unødig støy og dritt på sidene slik vi vet mange har slitt med. Registreringen er selvsagt gratis.

Forumet vårt er som de fleste andre moderne fora, trådbasert og tema-basert. Det er det området av siden

Webloggen – som vi har kalt supporterliv håper vi skal kunne bli

dagboken for mange av dere i sesongene fremover. Vi er ikke fornøyd med brukergrensesnittet for øyeblikket og jobber for å forbedre det. Her er det plass til individuelle meninger, personlige synspunkter og personlige erfaringer.

Førstesiden preges av nyhetene. Vi prøver å holde en nyhetsmessig profil der det minimum blir lagt ut nye saker hver tirsdag, men helst oftere. Daglige oppdateringer som på for eksempel VPN kan vi se langt etter foreløpig, men vi arbeider

hardt for å være så oppdaterte og relevante på supporternyheter som vi bare klarer.

Vi vil gjerne ha levende sider som preges av engasjementet til hver enkelt av dere. En måte å få det på er gjennom å diskutere nyhetene våre. Alle nyhetssakene kan kommenteres.

Posting av nyheter

Alle registrerte brukere har mulighet til å poste nyheter på sidene. I motsetning til forum, supporterliv og kommentarer, blir sakene her moderert. De dukker ikke opp på sidene før de er godkjent av webmaster.

Vi håper du vil bidra på sidene og gi oss innspill til hvordan vi kan gjøre sidene bedre. Ikke minst håper vi du vil besøke oss jevnlig og nyte godt av arbeidet andre gjør på www.fotballsupporter.no.

Have fun!

God Supporterskikk

Før kamp: Ta kontakt med motstanders supporterklubb før kamp, avtal utesteder, plassering på tribune, evt. nachspiel og evt. felle-sarrangementer (f. eks. fotballkamp mellom supportere før kamp). Møt opp i god tid før kampstart og gi laget ditt en god velkomst under oppvarmingen.

På kamp: Du er på fotballkamp for å se fotball, ikke for å sette ny personlig rekord i promille. Din rolle som supporter er å støtte ditt lag – uansett. Konsentrer deg om å rope fram ditt lag, i medgang og motgang. Hetsing av egne spillere godtas ikke. Det er i motgang laget ditt trenger mest støtte! Hetsing av dommer og motstandere kan være morsomt, men glem aldri at du er der for å gi dine egne støtte. Uansett er utfall med rasistiske utsagn og voldstrusler ikke akseptabelt. Homofobhetsing, vitsing på folks handicap, familie osv. bør unngås. Unngå meningsløse provokasjoner som å gi andre supportere finger'n osv. Hetsing må ha et snev av saklighet og ta utgangspunkt i hva folk selv har valgt å være eller gjøre. All bruk av fysisk vold, spyting, kasting av ting på dommere, spillere, andre supportere eller tilskuere er uakseptabelt. Hvis noen av dine supportere gjør dette, få dem vekk fra tribunen.

Etter kampen: Forlat ikke banen før kampen er slutt og ditt lags spillere har forlatt banen. Takk laget ditt for innsatsen, uansett kamputfall. Vær god vinner og la det tapende lags supportere i fred. Hvis dere taper, ikke gjør dere til de dårligste supporterne også ved å lage bråk på vei hjem.

Generelt: Hold deg sammen med dine egne supportere, før, under og etter kampen, samt inn og ut av tribunen. Alle fotballsupportere har én ting felles: fotballinteressen. Uten supportere på andre lag forsvinner all moroa på tribunen og utenfor. En kamp er 2x45 minutter med "hat". Ellers er vi venner, med helt ulik oppfatning av hvilket lag som er Norges beste og hvilket lag som har de beste supporterne. Norgesflagget skal ikke ligge på bakken, ei heller supporterflagg. Alt supporterutstyr, uansett lag skal behandles med respekt. Opplever du bråk eller unødige provokasjoner, si fra til din supporterklubb, som tar det opp med motstandernes supporterklubb. Hvis det ikke hjelper, bruk SupporterAlliansen.

"Oppskriften" er under revisjon – har du tanker om dette; ta kontakt med oss!